

ראש-מועצה מרחם
„פותרים לנו את הפה בכוח“

כאדם ובין ישראלי כאורה. יבוא יהודי וירצה לגור איתי, בבית שלידי? אני אגיד לו: אהלן וסהלן; שיבוא אל ביתי ויהיה חברי. אבל התיישבות של אורחים כמו קריית-ארבע, שלקחו אדמות לא-שלהם ואמרו, זה שלנו' — זה לא! התנחלויות כאלה יש לפרק!

מלחם: „האדמות הן שלי או לא שלי? אם זה שלי, שיבוא כל מי שרוצה, יקבל אישור שלי ויגור על האדמה שלי, אהלן וסהלן. אבל לא שיקחו לי את האדמה שלי, ויגורו בה ללא רשותי!“ אליאס פרייג: „לא תהיה כל התנחלות

שנוה לו. מי יודע, בעוד חמש שנים יגיי דו, לא אמרנו! צריך להחליט מהתחלה מה תהיה התוצאה הסופית, למה רוצים להגיע: שלי או לא שלי?“

„על הדרך, איך להגיע לזה, אני מוכן לדבר שנתיים, ואפילו חמש שנים. אנח' נו לא מוכנים להתווכח על הבסיס. רק על הדרך, על הסידורים להגיע אליו.“ חסן מלחם: „ההסכמים הם בין ישר' ראל ומצריים בלבד. לנו אין מעורבות בעניין. לא שאלו אותנו. לא ייתכן צעד ראשון בשבילנו, אבל לא שלנו. אני שר' מע מה בגין אומר, ואת זה אני מבין.

דגל פלסטיני מונף ברמאלדה
„למה אסור לנו לדבר?“

ישראלית בשטחים שלא של ישראל. כולם יחוייבו לרדת!“

ילדי

העתיד

בחלחול יש גוער המתחיל ללמוד עבר רית, חסן מלחם: „אילו היתה לי אפי' שרות, הייתי משנה את כל סידרייהלמוד.

אם הוא מתכוון למשהו אחר, שיגיד! נכון שיש פוליטיקה בעולם, אבל הפעם אנחנו רוצים תשובה חדי-משמעת. לא פולי-טיקה!“

אליאס פרייג: „אין על מה לדבר. הכל או לא כלום.“

אנוור נוסייבה: „אני כבר שומע על הצעד הראשון למעלה מחמישים שנה, מאז הצהרת-בלפור. כבר אז יצאתי להפגנות עם דגלים שחורים, ומאז אני מחכה. אין דבר, הערבים הם בני המירוח התיכון, ויש להם הרבה סבלנות לחכות. עוד עשר שנים, עוד עשרים שנה. הפיתרון יבוא. בלי צעדים, אלא בצעד אחד גדול!“

המדינה הפלסטינית העתידה-לקום תקי-לוט את כל מי שירצה לבוא לחיות בה, או-חם שנולדו בגבולות הגדה המערבית יחי-זרו לבתיהם. „מי אני, שאומר לבן-דודי שאין מקום בשבילו בביתו?“ שואל פאהד קוואסמה. הבעייה שעדיין אין לה פיתרון ברור וגלוי היא בעיית הפלסטינים היושר' בים במחנות-הפליטים.

פליט פלסטיני, גם אם הוא מתגורר בארץ ערבית במשך שלושים שנה, אינו מקבל את אזרחותה. הפלסטינים תושבי הגדה יושבים בבתיהם, והבעייה היא הכי-רוזה חוקית: למי שייכות האדמות. בעייתם של הפליטים קשה יותר, ומהווה אבן-נגף בדיונים על עתיד המרחב. בהסכמי קאמפי-דייוויד עקפו את הנושא ואמרו כי במשא-ומתן ישתתפו ישראל, ירדן, פלסטינים מהגדה והרצועה, ויש אפשרות „להסכים באופן הדדי על פלסטינים אחרים.“

בגדה יש ויכוח מר על ספק זה. „מי זה אחרים? למה מתכוונים? שיגידו בדיוק!“

„אהלן

וסהלן“

קוואסמה פיתרון משלו. הוא מייצג בונה את ראשייהערים בגדה המערבית. „כל אחד יחליט בשביל עצמו. תהיה אפשרות לחזור לבתים או לקבל פיצויים. יש להח-ליט על זה בשיחות ישירות.“

בנושא זה אין מרחיבים. רגישותו של הרחוב הישראלי לנושא חזרת ערבים ל-יפו, לירושלים, לחיפה ולערים אחרות מהווה בעייה ומעדיפים, בשלב זה, להי-מנע מלשוחח עליה.

חסן מלחם: „יבוא יהודי ויוכיח לי שי-בתי שייך לו, בדרך החוק, אני אלתן לו ואומר סליחה. הבעייה של בתיהפליטים בערים היהודיות היא קשה. יש פיתרון נות. רק צריך לדבר פנים אל פנים!“

התנחלויות ישראליות בשטחי הגדה? קוואסמה: „צריך להפריד בין יהודי

חייילים בשעת העוצר בחזקה
„אנו מדברים בשם העם שבחר בנו“

לחנך לדרך הצדק! לדרך הישר והאמת! „הגיע תזמן שהעם הערבי והעם היהודי יתחילו כריענון המחשבה, בשינוי דיעות!“

פטלה קורן

„צריך לחנך את הילדים לאהבה, לאמת. אסור לכם ללמד את הילדים שלכם שי-הארץ כולה שייכת לכם. גם לנו יש משהו, גם אבותינו גרו פה אלפי שנים. צריך

הייתי מלמד את הנוער איך לחיות בדוי-קיום. גם הישראליים צריכים לדעת את זה. לא די בכך שאנחנו נדע עברית, ואתם תדעו ערבית.